

грѣхове-тѣ си. Онѣзи, които сега сѣ наскърбени, защото сѣ ся противяли на небеснаго си Отца, и че сѣ прѣстѣпвали свѣты-тѣ му заповѣди, послѣ ще ся утѣшатъ. Скърбь-та на онѣзи, които плачатъ, защото не сѣ любили милостиваго си Спасителя нито сѣ му слугували както трѣбваше, ще ся обърне на радость; и онѣзи, които жалѣхътъ, защото сѣрдца-та имъ сѣ нечисты, ще ся веселятъ.

П. Какъ утѣшава Господь онѣзи, които жалѣхътъ за грѣхове-тѣ си?

О. Той ги утѣшава, като ги увѣрява че ще прости беззаконіе-то имъ и не ще да поменува вече грѣхъ-тѣ имъ; и като имъ ся обѣщава да имъ даде ново сѣрдце и да вложи новъ духъ въ тѣхъ. (Ер. 31; 34. Іез. 36; 26.)

П. Що трѣбва да правимъ за да можемъ да приимамъ това небесно утѣшеніе и да присвоимъ тѣя драгоцѣнны обѣщанія Божіа?

О. Трѣбва да плачемъ за грѣхове-тѣ си и за нечистотѣ-тѣ на сѣрдца-та си. Утѣшеніе-то не е за веселы-тѣ нито за безгрѣшны-тѣ, но за наскърбены-тѣ. Духовна радость произхожда отъ духовнѣ скърбь.

П. Кои ще наслѣдятъ земѣхъ-тѣ?

О. Блажени кроткы-тѣ; защото тѣ ще наслѣдятъ земѣхъ-тѣ. (Ст. 5.)

П. Дѣ е писано това обѣщаніе?

О. Псал. 37; 11.

П. Кои сѣ кроткы-тѣ?

О. Онѣзи които не ся сѣрдятъ скоро, но скоро ся примиряватъ. Тѣ не си отмѣстятъ на противницы-тѣ си, но побѣждаватъ зло-то